

ORTA NAMAZ VE TABUT HAKKINDA BİLGİ İSTEĞİ

Muhterem hocam, saygılarımla sualimi sormak istiyorum

Kur'an-ı Kerim ve Yüce Meali adlı eserinizde, Bakara 238'nci âyet mealiniz: *"namazları ve orta namazı koruyun,....."* şeklindedir.

Burada anılan Orta Namazı öğle ve ikindi namazı mıdır, yoksa başka namaz mı kastedilmektedir? Yine Bakara 248'nci âyet mealiniz *"..... Musa ailesinin, Harun ailesinin geriye bıraktığından bir kalıntı bulunan, meleklerin taşıdığı tabutun size gelmesidir. Eğer inanıyorsanız bunda sizin için (Talut'un hükümdarlığına) kesin bir alamet vardır."*

Burada yer alan Tabut'tan maksat nedir...?

Sorularıma cevaplarınızı saygıyla arz ederim...

Cevap: Kanaatime göre Orta Namaz ile kastedilen, gecenin ortasında kılınan teheccüd namazıdır. Bu namaza kalkmak biraz insana zor geldiği için özellikle bu namaza vurgu yapılmıştır. Ayrıca bu namaz insan ruhunun olgunlaşmasında çok büyük etkiye sahiptir. Çünkü gece kalkıp ibadet etmek daha oturaklı ve ruha daha etkilidir (Müzzemmil Suresi)

Bakara 248. âyette anılan Tabut'tan maksat İsrail oğullarının başta Tevrat olmak üzere Kutsal emanetlerinin saklandığı sandıktır. Bu konuda **"Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri"** adlı eserimizde şu açıklama yapılmıştır:

Filistî(Filistinli)ler, İsrailoğullarının yurdunu istilâ ettikleri zaman, onların dinî kitaplarını ve dinî emanetlerini içinde taşıyan "Allah'ın Ahid Sandığı"nı ele geçirdiler. Hz. Mûsâ dağda Allah'tan almış olduğu iki şehâdet levhasını içinde saklamak için bu sandığı yaptırmıştı. 2,5x1,5x1,5 arşın boyutunda olan, içten dıştan som altınla kaplı bulunan "Tâbût" adlı bu sandık,

İsrâîl oğullarının ta eski cedlerinden elden ele geçerek geliyordu. Flistîlerin bir kolu Aşdod'lar, bu sandığı, kendi tanrıları Dagon'un yanına götürdüler. Ama ertesi gün Dagon'un, yüzüstü yere yıkılmış olduğunu gördüler. Doğrulttularsa da üç gece aynı şey oldu. Hattâ üçüncü gecenin sabahında Dagon'u, elleri ve başı kesilmiş olarak eşikte buldular. Bundan sonra Aşdodların başına belâlar gelmeğe başladı. Bu sandık yüzünden başlarına belâ geldiğini anlayan Aşdodlar, sandığı hangi kente götürdülerse oranın halkı belâlara uğradı, vücutlarında urlar çıktı. Böylece onu, boyunduruk vurulmamış, emzikli iki ineğin çektiği bir arabaya koyup İsrâîloğulları yurduna gönderdiler. Sürücüsü olmayan araba, doğru Beyt-Şames'e gitti, Yeşu'un tarlasına girip orada durdu.

İsrâîloğulları da bu yenik durumdan kurtulmak için peygamberleri Samuel'den, kendilerine bir kral tayin etmesini istediler ve onun önderliğinde çarpışacaklarını söylediler. Peygamber Samuel de Saul (Tâlût)u onlara kral yaptı. Tâlût, toplumun içinde en uzun boylu, yiğit bir gençti. Bazı kimseler onu küçümseyip krallığa lâîk görmediler.

(İslâm kaynaklarına göre Tâbût, Tâlût'un evine getirilmişti. Peygamber Samuel de Tâlût'un krallığına delil olarak Tâbût'un, onun evine gelmiş olmasını gösterdi.)

Anlaşıyor ki peygamber Samuel, bu sırada Tâbut'un gelmesini, Saul'un krallığına bir işaret saydı. Sonunda Saul'un komutasında toplandılar. Önceleri az olan bu orduya, sonradan öteki Yahudî kabileleri de katıldı. Azimle çarpışmaları sonunda düşmanlarını yendiler. Filistin kralını sapan taşıyla öldüren Davud, Talut (Saul)'un yerine kral seçildi.